

2017-02-16

Referat av dom – utredningskrav, växtreningsverk

Otillräcklig utredning omöjliggör bedömning av en anläggnings reningsgrad. I prövningen av en avloppsanläggning som delvis består av ett växtreningsverk har sökanden, i syfte att visa anläggningens reningsgrad, givit in provresultat som dock inte kunnat härledas till en specifik anläggningstyp. Då inte heller övrig utredning stödjer sökandens påstående om reningsgrad anser domstolen att sökanden inte har visat att anläggningen uppfyller gällande miljö- och hälsoskyddskrav.

Referat av dom den 12 januari 2017 från Mark- och miljööverdomstolen, mål nr M 5452-16.

Bakgrund

En fastighetsägare ansökte hos Miljö- och samhällsbyggnadsnämnden i Karlskrona kommun om att få inrätta en ny avloppsanläggning bestående av befintlig slamavskiljare, pumpbrunn, sandfilter beväxt med vass (växtreningsverk) och efterföljande damm. På platsen gäller hög skyddsnivå. Nämnden ansåg att den sökta anläggningen tillgodoser kraven på skyddsnivå och gav tillstånd till anläggningen. En närboende överklagade nämndens beslut till länsstyrelsen och yrkade att tillståndet ska upphävas eftersom det finns risk för förorening av hennes dricksvattenbrunn. Länsstyrelsen avlog överklagan. Hon överklagade därefter vidare till mark- och miljödomstolen i Växjö. I mark- och miljödomstolen hänvisade sökanden, till stöd för sin talan, till en broschyr som beskriver växtreningsverkets princip. Även mark- och miljödomstolen avlog överklagan. Den närboende har därefter överklagat mark- och miljödomstolens dom till Mark- och miljööverdomstolen.

Mark- och miljööverdomstolen dom

Domstolen konstaterar inledningsvis att eftersom den aktuella avloppsanläggningen är belägen relativt nära grannens dricksvattenbrunn och med hänsyn till de geohydrologiska förhållandena på platsen så ska anläggningen uppfylla kraven för hög skyddsnivå enligt Havs- och vattenmyndighetens allmänna råd om små avloppsanläggningar för hushållspillvatten (HVMFS 2016:17). Sökanden har i domstolen beretts tillfälle att ge in dokumentation i form av provresultat eller liknande som

belyser anläggningens reningsgrad avseende de ämnen som anges i de allmänna råden. Av de provresultat som sökanden har kompletterat utredningen med framgår emellertid inte några närmare uppgifter om den anläggning som resultaten kommer ifrån, t.ex. när det gäller utformning, dimensionering och belastningsgrad. Det går därför inte att bedöma om det är fråga om en anläggning som motsvarar den nu aktuella och därmed inte heller om provresultaten är tillämpliga. Inte heller övrig utredning är tillräcklig i detta avseende. Mark- och miljööverdomstolen anser därför att sökanden inte har visat att anläggningen uppfyller gällande miljö- och hälsoskyddskrav. Nämndens beslut om tillstånd ska därför upphävas och ansökan om tillstånd avslås.

Slutsatser

Det är den som bedriver en verksamhet som ska visa att verksamheten inte medför olägenheter för människors hälsa eller miljön. Denna omvända bevisbörda medför alltså att sökanden måste styrka att den typ av avloppsanläggning man vill anlägga uppfyller den skyddsnivå som finns på platsen. När det gäller anläggningar som inte är CE-märkta finns det vanligtvis ingen prestandadeklaration och då räcker det inte med att hänvisa till provresultat där det inte framgår vilken anläggning som har testats eller under vilka förutsättningar testningen av anläggningen har utförts. Istället bör någon form av provresultat kunna presenteras där den testade anläggningens utformning, dimensionering och belastningsgrad motsvarar den sökta anläggningens. Alternativt bör någon annan dokumentation t.ex. en teoretisk beskrivning över den sökta anläggningens funktion kunna ges in för att styrka vilken reningsgrad den aktuella anläggningen har.

Mer information

Mark- och miljööverdomstolens dom